

Päätoimittajilta

Kevät tulee, ihanaa

VUOSI vuodelta talven selän tahtuminen tuntuu paremmalta. Lumen alta paljastuva maa tuoksuu. Pajunkissat ja leppien paisuvat norkot muistuttavat jäisestä maasta pian tunkevista leskenlehdistä, koivujen hienkorvosta. Räntä ja sateen harmaus sulattavat lumen. Päivä pitenee.

Kevät on muutoksen aikaa. Se vaatii voimia. Ehkä

meistä suomalaisista onkin tullut vahvoja juuri vuoden-aikojen vaihtelun vuoksi.

On rikkautta, että saamme keväällä kahlata loskassa. Kesällä valvoa yötöntä yötä. Vaeltaa ruskan värjäämillä puolukkakankailla. Sujutella valkoisilla talven kinoksilla.

Tällaisia ajatuksia oli aikaa pohtia Välimerellä keväisen lomaviikon aikana.

Varhainen kevät oli vihertänyt Kyproksenkin niittyjä. Kuukauden-parin päästä aurinko polttaa kaiken ruskeaksi. Meillä Suomessa riittää vihreää vuoden ympäri. Muista se, jos huhtikuussa lumen alta paljastuva harmaa ja ruskea maisena ma-sentaa.

Lauri Viita on onnistunut kuvaamaan runossaan Kevät mielestäni sattuvasti meidän suomalaisten kevättuntojen ytimen:

*Räntäseula seudun päällä,
saappaan alla lotinaa,
lantajuova järven jäällä –
kesä tulee, ihanaa!*

Kaija-Leena Sinkko

Vanhuus ei tule yksin vai tuleeko?

VANHUSTEN pahasta olostta on vaiettu kauan. Ehkä syynä on ollut vanhusten sisukkuus ja elämäntapa, johon ei kuulu valittaminen. Ehkä syynä on ollut nuorempien sukupolvien välinpitämättömyys. Selvää joka tapauksessa on, että tähän ilmiöön on puututtava.

Vihdoin vanhusten yksinäisyyttä ja pahaa oloa vastaan on hyökätty lukuisin kampanjoin. Mustavalkoiset katumainokset ja yhteisvastuukeräys näkyvät nuorekin arjessa. Itse en olisi osannut aavistaa, että suomalainen vanhus päätyy itsemurhaan keskimäärin joka toinen päivä. Olin järkyttynyt.

Olen huomannut soittavani isoäidilleni nykyään useammin kuin ennen. Joka kerta tulen kysyneeksi onko hänellä käynyt vieraita. Isoäitini asuu vanhalla

maatilalla pienessä kylässä Keski-Suomessa ja hän asuu yksin. Tiedän, että hänellä on hyviä ystäviä ja mukavia naapureita, joiden kanssa harrastaa ja haastella. Taatani kuoltua mummoni ei ole halunnut maalta pois. Hän sanoo aina, että mihin hän kotoaan lähtisi. Vaihtoehtoja on tarjottu.

Yksinäisyys on merkillinen asia. Olen keskustellut paljon aiheesta viime aikoina eri-ikäisten ihmisten kanssa. Nuorena on hyväksyttävä, jos oppii olemaan yksin ennen virallista parisuhdetta. Yksin elämiseen voi jopa tottua: arjen pienet asiat alkavat saada uusia merkityksiä ja rauhallisuus ja oma vapaus tuntuvat taivaallisilta. Osa ihmisistä haluaakin olla aina yksin. Omavalintainen yksin eläminen ei kuitenkaan ole sama asia kuin yksinäisyys. Yksinäi-

senä ihminen tuntee itsensä ulkopuoliseksi, mikä voi helposti johtaa masennukseen ja syrjäytymiseen.

Tässä lehdessä kerromme Oulunkylän alueella sijaitsevasta Kustaankartanon vanhustenkeskuksesta. Keskuksen asiakkaiden elämänmyönteisyys ja aktiivisuus on kannustavaa: jutun tunnelma on käsin kosketeltava. Minusta on mukava tietää, että tälläkin alueella vanhuksille on olemassa paikka, jossa he voivat tavata toisiaan, jutella, kertoa huoliaan ja nauttia ihmisten hymyistä ja läheisyydestä. Hyvää ruokaa unohtamatta.

Parasta Kustaankartanossa on se, että jokainen on tervetullut. Kustaankartanon tapaiset paikat ovat mahdollisuuksia taistella yksinäisyyttä vastaan. Uskon, ettei koskaan ole myöhäistä löytää sydänystävää. Äitiänpäiväkin lähe-nee. Tänä vuonna en aio lähettää isoäidilleni korttia. Minä menen kylään.

Taija-Leena Volama
Helian toimitus

Tapahuu Kulmilla

La 8.4. klo 11-15 Fengshui-tapahtuma, Pakilan VPK, Pakilantie 64. Kirpputori, kahvio, pääsiäispöytä, tietois-kuja, arpajaiset, Tellun klinikka ja Rööperin kalikat. Kaikkea maan ja taivaan väliltä, tule tekemään löytöjä!

Su 9.4. klo 15.00. Oulunkylän yhteiskoulun 8. musiikkiluokan konsertti Liput 5 euroa aikuiselta ja 2 euroa alaste-ikäiseltä. Pienemät ilmaiseksi.

CIRCUS DORCUS - Hurja friikkisirkus! Työväenopiston lausuntaryhmä esittää runoja ja hurjia temppeja. Ohjauksen Martti Mäkelä. Esitys on omistettu Arto Mellerin runoilijan kutsumukselle. Järj. Työväenopiston Pohjoinen alueopisto. Pe 7.4. klo 19 ja su 9.4. klo 15 Viipurinsalissa, Helsinginkatu 26. La 6.5. klo 15 ja su 7.5. klo 15 Oulunkylä-talossa, Ky-länvanhimmantie 25

Ke 12.4.06 klo 13 Käy yritysrahaa polku. Hiljaisen viikon musiikkia esittävät kanttorit Katja Kivelä ja Maija Pesonen-Kareinen. Järjestää: Oulunkylän seurakunta. Vapaa pääsy. Oulunkylän vanha kirkko, Siltavoudintie 12.

Ke 3.5.06 klo 19 Häämusiikki-ilta. Häämusiikkia perinteiseen ja uudempeen makuun esittelee kanttori Mari Pesonen, avustajana Sera Valtonen, laulu. Vihkitilaisuudesta kertoo kappalainen Paavo Untamala. Vapaa

pääsy. Oulunkylän vanha kirkko, Siltavoudintie 12.

Su 7.5.06 klo 18 konsertti, Marjaleena Heikkinen sopraano ja Katja Kivelä, urut ja piano, Oulunkylän kirkko, Teinintie 10. Järjestää: Oulunkylän seurakunta. Vapaa pääsy.

Ma 8.5.06 klo 19 Kevään ääniä -konsertti, Pakilan musiikkiopiston opiskelijat esiintyvät. Oulunkylän kirkko, Teinintie 10. Järjestää: Oulunkylän seurakunta. Vapaa pääsy.

Oulunkylä-päivä 21.5. Seurahuoneella. Oulunkylän oma kulttuuripäivä, joka tarjoaa alueen asukkailla, heidän ryhmilleen ja yhdistyksilleen mahdollisuuden tulla esiin, kohdata toisiaan ja jakaa osaamista toisille sekä ilta yhdessä. Ohjelmassa on vielä tilaa. Myös makkarapaistajia ja järjestelijöitä tarvitaan. Yhteys Oulunkylä-Seuran puheenjohtajaan, p 757 0501 tai sähköpostilla erwin.woitsch@kolumbus.fi.

Ma ja ti klo 10.30 - 14.00 Seurakammari Kivijalassa on mahdollisuus kohdata toisia ihmisiä kahvi- tai teekupposen ääressä. Tarjoilusta perimme vain nimellisen hinnan (esim kahvi 0,50 e ja tee 0,50 e) Myös ideat toimintaan tervetulleita! Osoite: Larin Kyöstintie 7, Oulunkylä.

Tiistaisin klo 13-15 Ikämiesten iltapäivä yksinasuville ikämiehille Oulunkylän Seurahuoneella. Ohjelmassa on mm. lääkiluentoja, vierailuja ja retkiä ja "miehisiä" harrastuksia. Ennakkoilmoit-

tautuminen (tarjoilua varten) Pulmun toimistoon p. 754 3854 tai ryhmän vetäjälle Maarit Seppälä 040-5205644.

Ke klo 17.30 - 18.15 Minijellonien satujumppa 3 - 4 vuotiaalle Oulunkylän Seurahuoneella. Hinta 35 euroa. **Minijellonien satumunppa 5 - 6 -vuotiaalle** Seurahuoneella klo 18.15 -19.00. Hinta 35 euroa. Ohjaajana Katri Lausjärvi. Osoite: Larin Kyöstintie 7.

To klo 10 -12 MLL:n perhekahvila Seurahuoneella, Larin Kyöstintie 7

To klo 17-18.30 vauhdikasta liikuntaa lapsille Maunulan liikuntahallin judosalissa. Helsingin Taidon junnukurssi (8-13v). Hinta 25 euroa. Lisätietoja www.helsingintaido.net

Torstaisin Kustaankartanon palvelukeskuksessa Taiteen paikka. Ikäihmisten yliopiston etäkuuntelu-cd-sarja. Tule mukaan opiskelemaan. Pohjakoulutusvaatimusta ei ole, ainoastaan innostus oppia uutta tai kerrata vanhaa. Opintoryhmässä kuuntelemme hyviä luennoitsijoita ja keskustelemme aiheesta yhdessä. Kahvitarjoilu väliajalla. Muistathan ilmoittautua, puh. 310 54805. To 3.4. klo 13 Lontoo kirjallisenä metropolina, to 20.4. klo 13 Rooman teatteri ja draaman perintö ja to 4.5. klo 13 Elämysten jäljillä - taide suomalaisten omaelämäkerroissa. Kustaankartanon F-talo, F-sali

IN MEMORIAM

MAURI FAVÉN

Taidemaalari, professori Mauri Favén kuoli 23. helmikuuta 85-vuotiaana. Hän syntyi Tampereella vuonna 1920.

Mauri Favén meni 20-vuotiaana oppilaaksi Vapaaseen taidekouluun. Suomen Taideakatemia

koulussa hän opiskeli vuosina 1946-51. Ulkomailla hänen opinahojoajan olivat Isaac Grünewaldin maalauskoulu Tukholmassa ja Accademia di Belle Arti Firenzessä.

Mauri Favénin maala-uksia on vuosikymmenien aikana ollut esillä sadoissa erilaisissa näyttelyissä

kotimaassa ja ulkomailla. Hänen teoksiaan on lukuisissa koti- ja ulkomaisissa julkisissa ja yksityisissä kokoelmissa. Hän voitti I palkinnon valtion taidekilpailussa vuonna 1962, Pro Finlandia -mitalin hän sai vuonna 1970 ja professorin arvonimi hänelle myönnettiin vuonna 1989.

Mauri Favén toimi oman taiteen tekemisen ja yhteiskunnallisen vaikuttamisen rinnalla myös opettajana yli 25 vuotta. Hän oli neljän vuoden ajan Suomen Taiteilijaseuran puheenjohtaja.

Favénin perhe on asunut Oulunkylässä vuodesta 1956 lähtien.

(AV)

KIITOS Oulunkylän seurakunnalle iloisesta palvelusta. Erikoisesti kiitän **Raija ja Raimo Holmstenia**, kanslisti **Lipsasta**, kirkkoherra **Järvisistä** ja vahtimestari **Marja Svärjädiä**. Kiitokset vaate-torin pitäjille ja terveisiä **Raili Hietalahdelle**.

Torbjörn Åhman, Oulunkylä

Oulunkyläinen / Pohjoiset esikaupungit

Numero 2/2006 • 8.4.2006 • Perustettu 1985 • 22. vuosikerta • ISSN 0783-6961 • Painos 22 500 kpl • Oulunkylä-Seura • Koskela-Seura • Maunula-Seura • Metsälä-Seura • Pakila-Seura • Paloheinän-Torpparinmäen kaupunginosayhdistys • noin 21 000 kpl jaetaan kotitalouksiin ja 1 500 muussa jakelussa.

Päätoimittaja:
Toimitussihteeri:
Avustajat:

Kaija-Leena Sinkko
Laura Hari
Arvi Vuorisalo
Iida Ylinen
Mauno Hari

p. 0400-934 433, fax 752 2506
p. 757 0883, laura.hari@kolumbus.fi
p. 728 6663
iida.ylinen@helsinki.fi
p. 040-728 0505

Helian toimittajaopiskelijoiden toimitus

Toimittajat:

Jaana Vahtio, Tommi Hannula, Laura Jaakola, Meri Liukkonen, Robert Ciesla, Hanna Karttunen, Hanna Johnson, Eeva Jyrinki ja Tuija Hyyrynen
Kirsti Turtiainen ja Aatu Komsa
Markus Haapamäki
Taija-Leena Volama

Kuvatoimittajat:
Toimitussihteeri:
Päätoimittaja:

Seuraavan numeron aineistot 30.4.2006 mennessä (lehti ilmestyy la 20.5.2006)

Kaija-Leena Sinkko
Maanmittarintie 10 B, 00680 Helsinki
kaija-leena@sinkko.pp.fi

Aineisto mielellään sähköisessä muodossa.

Jakeluhäiriön sattuessa ottakaa yhteyttä Suoramainontaan, puh. 5615 6400

Helsingille uusi vanhuspalveluohjelma 2006-2009

UUDEN vanhuspalveluohjelman pohjana on visio vuoteen 2020: "Helsingissä ikäihmiset voivat asua ja vanheta turvallisesti. He ovat elämässä mukana ja nauttivat siitä. Helsingissä asuvat ikäihmiset luotavat saavansa palveluja tarvittaessa. Tämä edellyttää, että ikäihmiset saavat tarpeidensa mukaisia, toimintakykyä edistäviä, ennaltaehkäiseviä, korjaavia ja kuntouttavia palveluja osaavan henkilöstön tuotamana. Hyvien palvelujen avulla yhdeksän kymmenestä ikäihmisestä voi asua kotona."

Hyvää ja huonoa

Ohjelma sisältää paljon hyviä tavoitteita, mutta myös arveluttavia seikkoja. Kun vanhusestön suurin

avun tarpeen kasvu sattuu Helsingissä vasta v. 2010 jälkeen, ohjelmassa painotetaan erityisesti nykyisten 65-74-vuotiaiden toimintakyvyn ylläpitämistä ja vahvistamista. Samaan aikaan luvataan tehdä palvelukonaisuuden rakenteellisia muutoksia.

Kun lisäsatsaukset suunnataan nuorempiin eläkeläisryhmiin, nyt avun tarpeessa olevat veteraani-ikäluokat saavat tyytyä nykyiseen. Rakenteelliset muutokset merkitsevät enemmän kotihoitoa ja palvelutaloja, vähemmän vanhainkoteja.

Helsingin vanhuspalvelujen kustannukset pyritään leikkaamaan Espoon, Vantaan, Turun, Tampereen ja Oulun tasolle. Huono vertailukohde! Suurten

kaupunkien vanhuspalvelut on luokiteltu maan heikoimmiksi.

Ohjelmasta ei löydy pohdintaa hoitoketjujen yhteentoimivuudenmerkityksestä. Terveyskeskussairaaloitten tukkeuduttua potilaita makuutetaan HUS:ssa ja se perii kalliita sakkokoja jokaisesta ylihoitovuorokaudesta. Hoitoketju ei vedä, kun ympärivuorokautista hoitoa antavia vanhainkoteja tai palvelutaloja on liian vähän ja vanhuksia joudutaan makuuttamaan vuodeosastoilla. Tämä on käynyt kaltaiseksi meille helsinkiläisille.

Jotain hyvää: Kuntoutus

Kaikkien ikäihmisten mahdollisuudet päästä kuntoutukseen ovat tähän asti olleet käytännössä olemattomat, vaikka tuloksiltaan geriatri-

nen kuntoutus olisi kaikista tuottoisinta, kun verrataan panostuksia ja niistä saatuja tuloksia toisiinsa. Vanhuspalveluohjelma avaa uusia ja toivottuja näköaloja ikäihmisten kuntoutukselle.

Ohjelmassa otetaan ennistä kiinteämmin huomioon yksityisten senioriasuntojen tuotanto. Tavoite on, että yksityisen senioriasunnon valinneet asuisivat mahdollisimman pitkään valitsemassaan asunnossa, niin että tarvetta siirtymään kaupungin järjestämään ympärivuorokautiseen hoitoon vältettäisiin.

Ohjelman mukaan "kotihoito mahdollistetaan nykyistä useammalle ja heikkokuntoisemmalle ikäihmiselle". Kun jo tänä päivänä kotihoidon varaan jätetään uskomattoman huonokun-

toisia, edellä olevan linjauksen pohjalta voi vain pelätä tulevaa.

Lautakuntien hyväksymät lisäykset kuluvaan vuoden budjettiin luvataan kohdentaa omaishoidon tuen kattavuuden lisäämiseen, kotihoidon ja akuuttisairaalan henkilöstölisäyksiin, palveluasumisen ja vanhainkotin lisäpaikkojen hankkimiseen ja siihen, että suunniteltua vanhainkotien ja pitkäaikaishoidon paikkavähennyksiä ei toteuteta. Lisäksi toteutetaan projekti vanhusten palveluketjun sujuvuuden parantamiseksi, jota varten on varattu 1,7 miljoonaa euroa.

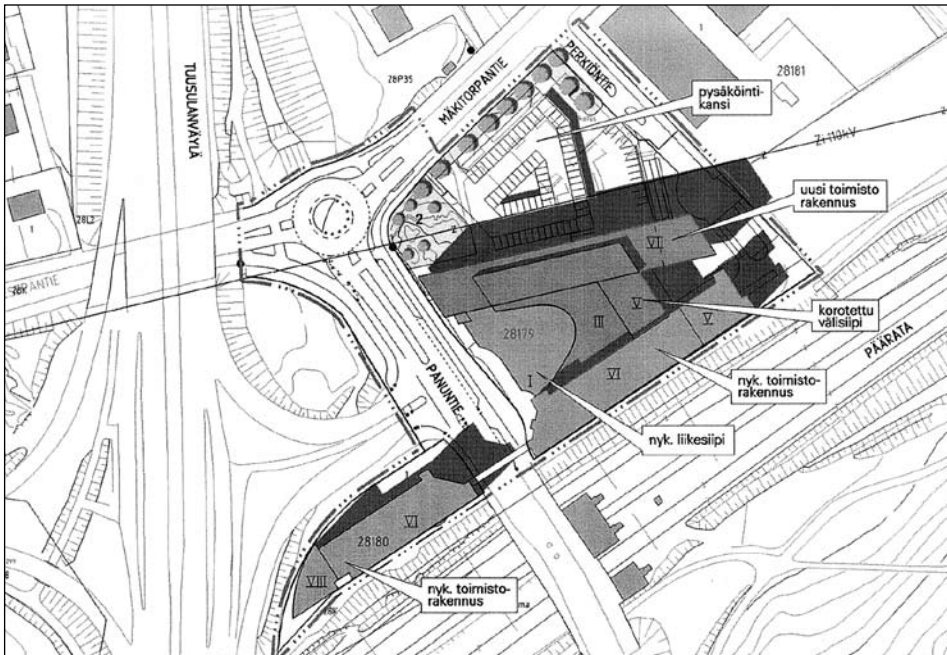
Ikäihmisten määrä kasvaa

Ikääntymisessä on kaksi rinnakkaista trendiä. Toisaalta

vanhukset ovat terveempiä ja toimintakykyisempiä kuin ikäoverinsa ennen. 65 vuotta täyttäneiden osuus kasvaa Helsingin asukkaista v. 2030 mennessä nykyisestä 14 %:sta 22 %:iin. Keskimääräiseen noin 80 vuoden ikään asti yltyvät voivat odottaa elävänsä vielä lähes kahdeksan vuotta kauemmin, jolloin avuntarve lisääntyy. Se taas johtaa laitospäivien kysynnän lisääntymiseen.

Helsingille oman haasteensa antaa, että avun tarpeessa olevista vanhuksista suuri osa on muuttanut tänne aikoinaan muualta maasta työn perässä. Omaisten tukiverkosto on jäänyt entiselle kotiseudulle. Nämä arkielämän realiteetit olisi hyvä pitää mielessä tulevaisuutta linjatessa.

HELSINGIN KAUPUNKISUUNNITTELUVIRASTO

Panuntien toimistotontit, asemakaavan muutos

Oulunkylän kaavoitusta ja liikennejärjestelyjä

Ogelin risteykseen kiertoliittymä ja Käpylän asemalle toimistotaloja

OULUNKYLÄNTIEN, Silta- ja Mäkitorppantien ja Norrtäljentiin risteykseen rakennetaan kiertoliittymä. Risteyksessä on tapahtunut n. 30 liikenneonnettomuutta v. 1991 lähtien. Järjestelyllä parannetaan liikenneturvallisuutta ja lyhennetään odotusaikoja, samalla liikennevalot poistuvat. Suunnitelmaa on aiemmin esitelty Oulunkylä-Seuran asukasillassa ja kirjastossa.

Mitä Mikkolantien alkuun?

Praktikumien poistuttua Mikkolantien alun alueelta, pyritään vapautuville tiloille etsimään käyttäjä, esimerkiksi jokin oppilaitos. Ellei käyttäjää löydy, voi asuntokaavoitus olla myös eräs vaihtoehto, mutta radan läheisyys tuo omat ongelmansa. Vanha rakennus tulee kuitenkin säilymään. Alueen suunnittelu, samoin kuin Oulunkylän vanhojen rakennusten inventointi

käynnistyy kaupunkisuunnitteluvirastossa kevään aikana.

Panuntielle toimistotaloja

Käpylän aseman viereen Musta Pekan puolelle rakennetaan suunnitteilla toimisto- ja liiketilojen laajennus sekä pysäköintitilojen lisääminen piha-alueella ja Panuntien katualueen alle ulottuvaan maanalaiseen luolaan. Tavoitteena on luoda pääradan varressa sijaitsevaan liikenteen solmukohtaan hyviä liikenneyhteyksiä hyödyntävä tehokas toimitilayksikkö. Käytännössä laajennus merkitsee 7-kerroksisen rakennuksen pystyttämistä.

Mestarintielle rakennetaan hidasteita ja alennetaan nopeusrajoitus 40 km/h:sta 30 kilometriin tunnissa. Mestarintielle on ohjautunut läpiajavaa liikennettä, sen jälkeen kun Norrtäljentielle tehtiin hidasteet. Läpiajokieltoja on

käytännössä lähes mahdollista valvoa, joten rakenteelliset toimenpiteet ovat ainoita tehokkaita keinoja vähentämään läpiajoliikennettä ja siitä aiheutuvia haittoja. Mestarintielle on

mitattu huomattavia ylinopeuksia.

Otto Brandtin tie turvallisemmaksi

Otto Brandtin tien turvallisuutta parannetaan rakentamalla ajoradan kavennus Veräjälakson koulun ja päiväkodin kohdalle. Kavennuksen kohdalle rakennetaan suojatie, joka helpottaa etenkin lasten kadun ylittämistä. Kavennuksella alennetaan myös liikennenopeuksia. Otto Brandtin tiellä on koulu ja päiväkotit, joiden vuoksi lasten liikenneturvallisuutta on syytä parantaa. Liikennesuunnitteluosasto mittasi Otto Brandtin tien nopeudet koulun kohdalla kesällä 2005, jolloin 58 % autoilijoista ajoi enintään sallittua 40 kilometrin tuntinopeutta. Suurin mitattu nopeus oli 77 km/h.

Oulunkylä-Seura suhtautuu Panuntien tilaajennukseen varauksellisen myönteisesti ja laatii parhaimmillaan uutta lausuntoa kaavasta. Seura on osallistunut liikennejärjestelyjen suunnitteluun ja on niiden takana.

Koonnut Erwin Woitsch

Oulunkylä-päivä

Seurahuoneella
Larin Kyöstintie 7 su 21.5.

Ogeli Big Band, paikallisia esiintyjä ja taitelijointa, yhdistykset tarjoavat ohjelmaa ja herkkuja, mukana myös Nuotta ja Työväenopisto.

Kaunis puutarha: Risunpunontaa ja muita kädentaitoja, puutarhatietoa, tekstiilityönäytöksiä teemana kaunis puutarha, kierrätys- ja ympäristön huoltotietoa.

Ajankohtaista tietoa Oulunkylän viheralueiden hoidosta, kaava- ja liikenneasioista.

Järjestäjänä ja koordinoimassa Oulunkylä-Seura. Lisätietoja ja ohjelmaohjelmia Erwin Woitsch, erwin.woitsch@kolumbus.fi, 09-757 0501 Eija Kärnä, eija.karna@canon.fi, 050-390 3516

Leikkipuisto Mäkitorppaan laajennustyö kevään-kesän 2006 aikana

LEIKKIPUISTO Mäkitorppaan odottaa näillä näkymin laajennustyö kesän 2006 aikana. Tarkkaa ajankohdasta laajennushankkeelle ei rakennusviraston mukaan ole vielä päätetty. Puisto on mitä todennäköisimmin kokonaan suljettuna laajennuksen ajan, eikä puistoruokailua järjestetä. Helsingin Pohjoisen alue 1:n johtavan leikkipuisto-ohjaajan Pirjo Ritamon mukaan leikkipuiston laajennusprojekti on suunniteltu aloitettavaksi kevään tai kesän 2006 aikana. – Laajennustyö käsittää uuden tilan rakentamisen vanhan rakennuksen jatkoksi ja tällä hetkellä pi-

halla olevan parakin poiston. Koska työ vaatii alueen rajaamista työmaa-alueeksi, on katsottu parhaimmaksi jo turvallisuussyistäkin pitää puisto suljettuna tulevana kesänä.

– Mäkitorpan puistoa lähinnä olevat puistot ovat asukaspuisto Etupelto ja leikkipuisto Maunula, jotka ovat avoimena koko kesän. Näissä puistoissa on kesällä ruokailumahdollisuus tuttuun tapaan. Myös eteläisen perhekeskusalueen asukaspuisto Intia on ollut oulunkyläläisten käytössä kesäisin.

Iida Ylinen

Tarhojen kesäaukiolo

MONET päiväkodit suljetaan kesällä. Päivähoitoalueilla on tehty viime kesän kokemusten pohjalta alustavat suunnitelmat kesän aukilosta. Sosiaalilautakunta päättää asiasta 16. toukokuuta. Vanhempien on pitänyt kertoa viikon 16. loppuun mennessä lasten hoidon tarve kesän aikana.

Alustavan suunnitelman mukaan 278 päiväkodista 147 on kokonaan kiinni juhannuksesta elokuun alkuun. 60 ryhmäperhepäiväkodista 40 on suljettuna kokonaan keskikesän.

Pohjois-Helsingissä on kaavailtu suljettavaksi heti koulujen päättyessä päiväkodit Kuusikko, Oulunkylä ja Tammi.

Seuraavan viikon jälkeen kiinni menevät päiväkodit Pakila, Torpparinäki, Pikku-Veräjä ja Torpparin ryhmis. Juhannusviikosta eteenpäin suljettuna olisivat Miilun ja Majavan päiväkodit.

Juhannuksen jälkeisel-

lä viikolla lapset pääsisivät hoitoon päiväkotit Suur-suohon, Vallesmanniin ja Veräjämäkeen. Myös Päiväkunnan ryhmis olisi auki. Heinä-elokuun vaihteesta lähtien kaikki alueen päiväkodit ovat taas auki.

Päivähoidon maksujen kesähyvitystä järkevöitetään. Jos lapsi on pois hoidosta yli viisi viikkoa, sen ylittävät täydet poissaoloviikot ovat maksuttomia. Viikkojen tulee sijoittua koulun loma-aikaan. Heinäkuu on edelleen maksuton kuukausi. Poissaoloista on ilmoitettava etukäteen viikon 16. loppuun mennessä. Vain kokonaiset poissaoloviikot hyvitetään.

Pohjoisella alueella koko kesän auki on kymmenen lasten leikkipuistoa. Puiston toiminta-aika on klo 9-7 kuitenkin niin, että toiminta-aikaa on päivässä seitsemän tuntia.

Kaikissa auki olevissa puistoissa on kesäruokailu 5.6.-30.7.

MITTATILAUS- JA
KORJAUSOMPELU

Uudenmaan Ateljeepalvelu

Avoinna ma-to 9.00 - 17.00
pe 9.00 -14.00

TERVETULOA!
Torivoudintie 3, Oulunkylä
Puh/Fax 757 3793

Eläkeläisalennus
tiistaisin

Marleena

Kysy myös ilta-aikoja!

Parturi-kampaamo • kauneushoitola
• jalkahoitoja • naisille ja miehille

Pohjolankatu 1 Puh. 09-791187/040-572 1238

**OULUNKYLÄN FYSIKAALINEN
HOITOLAITOS VUODESTA -81**

Mäkitorpantie 37, Liikekeskus Ogeli, 2. kerros
Fysikaalista hoitoa, hierontaa, vyöhyketerapiaa
P. 7281 225

Valokuvaamo
HÄÄ-, YO-, LAPSI-, PASSI- JA PERHEKUVAAMO

Premium tasoiset kuvat
Eiri Kuva

Meiltä myös
• DIGIKUVAT • KAMERAT • KEHYKSET

Tervetuloa tutustumaan

**valokuvaamo
aaron kuva**

KOSKELANTIE 54 00610 H:KI PUH (09) 797 535

TYÖVÄENOPISTO TIEDOTTAA

**Pohjoinen alueopisto 40 vuotta –
juhlakevät 2006 jatkuu**

Käsityön kevätnäyttely
Taidokasta työtä ja visuaalista näkemystä!
La-su 22.-23.4. klo 12.00–18.00 Oulunkylätalossa.
Esillä on käsityöryhmissä valmistettuja töitä.

Kevätjuhla
Tervetuloa alueopiston 40-vuotisjuhlaan
su 23.4. klo 17.00 alk. (Kustaankartanon
palvelukeskus, K-talo, Oltermannintie 32).
Tule juhlimaan kanssamme pohjoisen alueopiston
40-vuotista taivalta! Ohjelmassa on musiikkia,
tervehdyksiä, juhlalpuhe ja runoesityksiä.

Kuvataideryhmien kevätinäyttely
Tervetuloa taidenäyttelyyn 27.4.–17.5.
Näyttelyssä on esillä lukuvuoden aikana
kuvataidekursseilla tehtyjä töitä.
Näyttely on avoinna Oulunkylätalossa 27.4.–17.5.,
ma – to klo 10.00–18.00 (suljettu 30.4.–1.5.) ja
Oulunkylän kirjastossa 27.4.–20.5. kirjaston
aukioloaikoina.
Näyttelyn avajaiset ovat ke 26.4. klo 18.00
Oulunkylätalossa.

Mustavalkoista – tarinoita elämän shakkilaudalta
Lausuntaryhmän esitys 6.4. klo 18.00 Oulunkylän
kirjastossa (Kylänvanhimmantie 27).
Ohjaus Pirjo Nironen.

Circus Dorcus
Circus Dorcus tuo friikkisirkuksensa kaikkien
nähtäville. Runoja ja hurjia temppuja! Vaikuta!
Lausunnan jatkoryhmä esittää, ohjaajana
Martti Mäkelä.
Esitykset ovat pe 7.4. klo 19.00, su 9.4. klo 15.00.
Opistotalon Viipurinsalissa (Helsinginkatu 26) ja
la 6.5. ja su 7.5. klo 15.00 Oulunkylätalossa.

**Tapautumiin ja näyttelyihin on vapaa
pääsy, tervetuloa!**

Pohjoinen alueopisto,
Kylänvanhimmantie 25
Puh. 310 88540, faxi 310 88545
s-posti:pohjoinen@opisto.hel.fi

Oulunkylän näkökulmasta

OULUNKYLÄ-SEURAN kevätkokous pidettiin kaupunkiluontoaiheisen asukasillan päälle. Kokouksessa hyväksyttiin yksimielisesti viime vuoden toiminta ja talous. Toimintakertomus löytyy kotisivuilta, mutta haluan mainita, että v. 2005 mm. julkaistiin historiikirja Vireä idylli, otettiin kantaa niin leikkipuiston toiminnan kuin terveysaseman puolesta, julkaistiin kuusi numeroa tätä lehteä, pidettiin Oulunkylä-päivä, asukastalofoorumi, liikenneturvallisuusilta ja 30-vuotisjuhla, ylläpidettiin Oulunkylän kotisivuja ja yhteyksiä alueen eri toimijoiden, tahojen ja päättäjienkin välillä. Tämän vuoden vireä johtokunta haluaa panna paremmaksi, toimintaan mukaan ovat ter-

vetulleita muutkin. Oulunkylä-päivä 21.5. Seurahuoneen ympäristössä on kaupunginosamme oma kulttuuripäivä, joka tarjoaa alueen asukkaille, heidän ryhmilleen ja yhdistyksilleen mahdollisuuden tulla esiin, kohdata toisiaan ja jakaa osaamaansa toisille sekä ilta yhdessä. Ohjelmassa on toki vielä tilaa, myös makkarapaistajia ja järjesteljiöitä tarvitaan: ottakaapa yhteyttä.

Viikko sitten näin asemalaiturilla ilmoituksen: löydetty avaimet. Minua lämmitti huomata, että joku halusi ilmoittaa avaimensa kadottaneelle niiden löytyvän löytötavarapisteestä. Kerran tärkeän päivittäisesineen kadottanut tietää, kuinka kiusallinen tilanne voi olla, lapsena oltiin itku kurkussa. Voisiko tällainen yleisinhimillinen toisen huomioiminen kertoa myös Oulunkylän hengestä ja viihtyvyydestä täällä?

Aurinkoisten talviviikkojen jälkeen saimme sitten vettä, hämärää mutta myös lumen sulamaan. Hyvää elämän voimaa uhkuvaa kevättä ja sen pääsiäisjuhlaa!

Erwin Woitsch, Oulunkylä-Seuran puheenjohtaja

Kaupunkiluontoilta Seurahuoneella

OULUNKYLÄ-SEURAN järjestämään kaupunkiluontoiltaan 28.3. osallistui kolmisenkymmentä aiheesta kiinnostunutta. Ilan aloitti Suomen Luonnon päätoimittaja **Jorma Laurila Arvo Turtiaisen** runolla, jonka yllättäen tulkitsi lausunnan harrastaja **Annikki Piilonen**.

Se meni skutsiin/Mitähän se sieltä tsökaa / ne sano / Ei se mitään tsökannu / se istu stenulla ja kuunteli / Mitähän se kuuntelee / ne sano / se kuunteli kun fogelit sjungas / Kumma tyyppi / ne sano / istuu skutsissa ja kuuntelee /kun fogelit sjungaa.

Laurila jatkoi kuvien suurkaupunkien luonnosta ja aloitti lempikohteestaan Lontoosta.

Lontooseen luontoretelle?

Suurkaupunkia, jonka keskustassa elää n. 8 miljoonaa asukasta ei aivan ensimmäiseksi ajattele luontomatka-kohteena. Kuitenkin Lontoon viheralueitten laajuus ja määrä hätkähdyttävät. Kaupungin halkaisee kilometrien pituinen historiallisten puistojen vyöhyke. Puistoille on ominaista myös hallittu hoitamattomuus, mikä on luonut kaupunkiin monimuotoisia luonnonkeitaita. Näihin kuuluvat ryteiköt ovat mm. tärkeitä lintujen pesimä- ja yöpymispaikkoja, kuten meillä paikoin Oulunkylässäkin. Oma lukunsa on lontoolaisten taloyhtiöiden omat muilta suljetut korttelipuistot, joissa vietetään avointen ovien päivää kesäkuusena viikonloppuna: silloin Lontooseen! Tärkeän luontoympäristön muodostaa myös entinen tavaraliikenteen kanaaliverkosto.

Britit arvostavat urbaania luontoa

Vanhat hautausmaat ovat kasvien, lintujen ja hyönteisten paratiiseja, eräissä käytöstä poistuneista on jopa luonto-opasteita, eikä kettu ole täälläkään harvinainen näky. Tapaan kuuluu, että puistot suljetaan yöksi. Sil-

loin yöaktiiviset nisäkkäät, pöllöt ja yöperhoset viettävät toimeliasta aikaa. Jorma Laurilaa viehättää Lontoon vastakohdat villin luonnon ja suurkaupungin välillä. Hän kertoi myös mieltynensä kaupungin monikulttuuriseen suvaitsevaisuuteen, mikä näkyy myös suhtautumisessa lintuihin. Esimerkiksi lammikoihin ja vesireiteille on tehty kelluvia tekopohjia mm. liejukan pesimistä varten.

Lontoossa on toteutettu luonnonmonimuotoisuus- eli biodiversiteettistrategiaa, myös olympialaisten suunnitelmassa ympäristöasiat on otettu huomioon. Käytöstä poistuvia alueita on voitu palauttaa luonnontilaan, kuten entinen raakavesiallas johon on luotu kosteikkojen opetus- ja suojelukeskus. Thames-joen puhdistumisen ansiosta vesistön tila menee parempaan suuntaan, lohi nousee jälleen.

Suomen pääkaupungin luonnonarvoja ei vielä ymmärretä

Toisin kuin Lontoossa, Helsingissä kaupunkiluonto koetaan usein iloittelualustana, siitä muistutti kuva Kaivopuiston vappusotkuista ja niiden siivoamiseen hupenevista rahoista. Kuvakerros jatkui myönteisemmin Stadin luontohelmiä kierrellen: kulttuurimaisemassa, rannoilla, Helsingissä käydään jatkuvaa arvokampailua luontoalueiden hyötyrakentamiseksi, siitä esimerkkinä paineet Koskelan kallioiden tai Herttoniemen-Vanhankaupunginlahdella sijaitsevan Kivinokan virkistysalueen rakentamiseksi. Lähiluontoalueiden viihtyvyyden ja vetovoimatekijöitä ei vieläkään täysin ymmärretä. Avara Viikki peltoineen, ojineen ja lehmineen tulisi olla pääkaupungin ylpeyden aihe. Virkistysalueen lisäksi se on ainut paikka jossa kaupunkilainen, ennen kaikkea lapset, voivat kohdata maidontuottajan. Karjan merkitys luonnon monimuo-

toisuudelle näkyy Viikissä runsaina kottaraiskantoina, niiden ravinto sikiää lehmien ulosteissa, myös keltavästäräkit ja töyhtöhyypät palaavat pian pesimään.

Jorma Laurila toi luontoillan yleisölle esille peruskallion jättämisen tarpeen ja kertoi myös Helsingin keuhkoista, joista vasen on Nuuksio ja oikea, vielä epä-määräisen kaavoituksen alla, Sipoonkorpi. Tukholman keskustaan saatiin kansallinen kaupunkipuisto, mutta siihen eivät päättäjät Helsingissä uskaltaneet. Merialueen saaristosta lähtevä, Vantaanjoen vartta pohjoiseen Keskuspuistoa myöten keskustaan kaartuva vyöhyke ei viime kaavoituksessa saanut turvallista kansallisen kaupunkipuiston statusta. Kaupunkipuistonimikkeen alla kun on helpompi jättää ovi auki mahdollisen rakennustarpeen yllättäessä.

Helsingin luonnonhoito uusilla urilla

Luontoillan toinen alustaja HKR:n puisto-osaston metsäsuunnittelija **Tiina Saukkonen** esitteli Helsingin kaupungin uutta luonnonhoidon strategiaa, jota paraikaa laaditaan. Oulunkylän-Koskelan alueella tehtiin joitakin vuosia sitten luonnonhoitosuunnitelma kymmeneksi vuodeksi, johon asukkaat saivat osallistua. Nyt tehtävä strategia tähtää kauemmaksi. Oulunkyläläiset olivatkin nyt pilot-tiyleisönä. Strategia koskee kaikkia kaupungin omistamia luonnonmukaisia niin kaupunkialueella kuin muissa kunnissa sijaitsevia alueita, kuten niittyjä, rantoja, metsiä, peltoja, soita ja pienvesiä. Strategiassa määritellään yleiset luonnonhoidon tavoitteet ja käytännön toimenpiteet edeten alueilta paikalliselle kuviotasolle. Strategian pohjana on tuoreet luontoinventoinnit ja -selvitykset, apuna myös ympäristökeskuksen paikatietojärjestelmä, johon on kirjataan ajankohtainen luontotieto, mm. eri lajin

esiintyminen. Yhteistyö- ja asiantuntijatahoja on lukuisia ja vuorovaikutteisuus mm. asukkaiden kanssa on sen olennainen osa.

Luonnonmukaiset alueet merkittäviä

Metsiä on kaupunkialueella n. 3700 ha, muissa kunnissa n. 7380 ha. Luonnonsuojelualueita on Helsingin pinta-alasta vain 1,5 %, niitä on 37 kpl ja yhteispinta-alaksi jää 420 ha joista vesialueita 143 ha. Suojelualueet ovat kooltaan pieniä, yli puolet kooltaan alle 3 ha. Tiina Saukkonen kertoi, että kehittämistarpeita on erityisesti niittyjen hoidossa (metsityminen uhkaa) ja saariston virkistyskäytössä. Peltoalueiden moninaiskäyttöön, vrt. herneiden ja auringonkukkien poiminta, tulee myös panostaa, huippu-osana Haltiala-Tuomarinkylän 295 ha:n alue. Strategian toteuttamiseen tarvitaan kaupungin organisaatiossa ja koko HKR:n sisällä myös ymmärrystä ja voimavaroja. Tuloksena on luonnoltaan ja virkistysarvoiltaan monipuolinen viheralueverkosto, kestävä myös vuosikymmenten kuluttua.

Suunnittelijat ja asukkaat kohtaavat jatkossakin

Esittelyn lopussa, ennen Oulunkylä-Seuran kevätkokousta sivuttiin lyhyesti myös Oulunkylän aluetta, jossa on viime kuukausina tehty metsänuudistustöitä. Saukkonen kertoi, että monet niistä johtuvat viime vuosien kuivuuden jälkien korjaamisesta. Pyrkimyksenä on pienimuotoisesti uudistaen saada metsiköistä elinvoimaisia, luonnoltaan monipuolisia virkistyskohteita. Palaamme esittelemään lehdessä konkreettisin kuvaesimerkein alueemme luonnonhoitoa ja kertomaan tarkemmin strategiasta. Seura aikoo myös järjestää vuosittain asukkaiden ja luonnonhoidosta vastaavien kohtaamisia.

Erwin Woitsch

Kustaankartanossa ei tarvitse olla yksin

KUSTAANKARTANON

vanhustenkeskuksen aulassa askelien kopina ja astioiden kilinä ovat ainoat äänet, jotka rikkovat hiljaisuuden. Vanhukset saapuvat yksi tai pari kerrallaan ja ripustavat takkinsa naulaan. Kätet desinfioidaan ennen ruokailusaliin astumista.

– Heippa, moi ja tervetuloa, tervehtii paperiruusu- taulua esittelevä taiteilija. Hän on myymässä teoksiaan Kustaankartanon aulassa.

Huomaan vanhusten silmäilevän minua kiinnostuneina. Nuoria ei taida täällä kovin useasti käydä.

Jaakko Utriainen saapuu hieman ennen sovittua aikaa. Sotaveteraaniasuntoa odottelevalla Jaakolla on takanaan pitkä kävelymatka Pukimäestä Oulunkylään.

– Kävellessä ruokahalu kasvaa sopivasti. Takaisin kotiin menen bussilla, kun on tämä ilmainen bussilippu, hän toteaa iloisesti. Tänä vuonna 80 vuotta täyttävä Jaakko on vetreässä kunnossa.

Kantikset kunniaan

Ruokalistalla on chili con carnea ja tonnikalapizzaa.

Jaakko Utriainen ja Irmeli Salminen ovat Kustaankartanon kantiksia.

Päädyn vaihtoehtoista jälkimmäiseen ja yllätykseni saan huomata sen maistuvan hyvin.

– Täältä saa aina hyvää

ruokaa. Yksin kun asuu, niin ei viitsi vain itselleen kokkailla, Jaakko kertoo.

Istuudumme pöytään, joka on käynyt Jaakolle jo

tutuksi. Jaakko on käynyt täällä lähemmäs 20 vuotta, melkein yhtä kauan kuin paikka on ollut olemassa. **Irmeli Salminen** ja hänen

miehensä **Ola Miettinen** ovat myös ensimmäisten kanta-asiakkaiden joukossa.

– Onhan meitä kantiksia ollut enemmän, mutta vuosien varrella on osa jo kuollut, kertoo Ola. Tähän kahdentoista hengen pöytään mahtuu monta tarinaa.

Ruokasalissa on monia muitakin pöytäseureita,

joista yksi on sotaveteraaneille valittu oma ”kantispöytä”. Siinä Irmeli ja Olakin ovat aikoinaan istuneet. Myöhemmin he siirtyivät Jaakon pöytään nuorekkaan ja menevän ilmapiiriin vuoksi.

– Alussa tulimme ihan vain kuokkimaan tähän pöytään, ja nyt olemme jo monet vuodet olleet kantiksia, Irmeli paljastaa.

Kannattaa tulla kauempaakin

Istumapaikoille on aina kova kysyntä. Nopeus onkin valttia jos tähän seurueseen haluaa istumaan.

– Välillä eivät kaikki halukkaat mahdu saman pöydän ääreen, harmittelee **Leila Vallin**.

Vain alle puolet pöytäseurueesta on oulunkyläläisiä. Loput ovat Puistolasta, Maunulasta, Pukimäestä, Myyrmäestä ja Pihlajanmäestä. Kaveriporukan takia on mukavaa mennä syömään vähän kauemmaksiin.

Kenelläkään ei tunnu olevan pahaa sanottavaa Kustaankartanosta.

Porukka vakuuttaa, että heidän pöytänsä voi tulla kuokkimaan. Mukaan mahtuu, jos paikkoja vain riittää. Yhdestä asiasta on koko pöytäseurie samaa mieltä: ”jäykkikset” eivät heidän pöytänsä kuulu.

Hanna Johnson

Kissatalosta ei toiminta lopu

HELSINKI, Vantaa, Espoo ja Kauniainen aikovat avata yhteisen löytöeläintalon Viikkiin. Tähän asti muun muassa Vantaan kaupunki on ostanut löytöeläinpalvelunsa Helsingin eläinsuojeluyhdistykseltä.

Suunnitelmasta on tehty esisopimus, ja toiminnan on tarkoitus alkaa talon valmistuttua vielä tämän vuoden puolella.

Kirkkonummen ja Siuntion löytöeläimet hoidetaan todennäköisesti edelleen HESY:ssä.

Helsingin eläinsuojeluyhdistys eli HESY ei uudesta löytöeläintalosta huolimatta usko jäävänsä tarpeettomaksi.

Yhdistys ylläpitää Itä-Pakilassa Eläinsuojelukeskusta, jonne tuotiin viime vuonna noin tuhat hylättyä tai karannutta eläintä.

HESY:n tiedottaja **Maria Blomster** kertoo, että lain mukaan kuntien tulee säilyttää löytöeläimiä vain

viidentoista vuorokauden ajan niiden löytymisestä. Yhdistyksen hoiviin päätynevät jatkossakin eläimet, joita omistaja ei ole hakenut määräajassa takaisin kotiinsa.

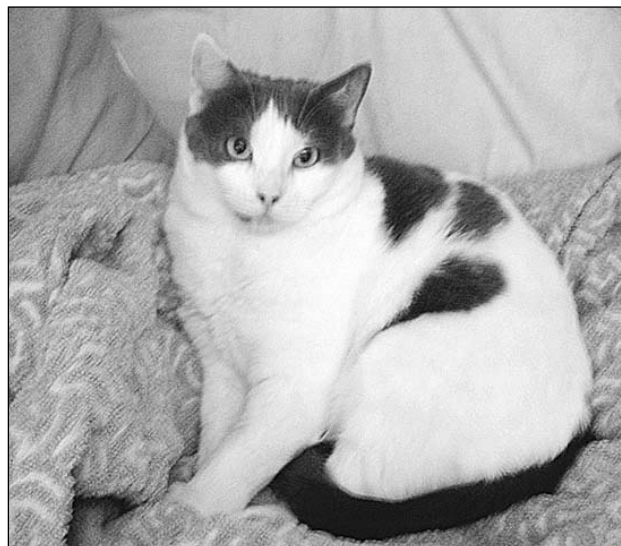
Joka kolmannen kohtalona päihdeongelmainen omistaja

Nykyisin yhä useampi eläin joutuu kodittomaksi niin sanottujen sosiaalisten syiden takia. Joka kolmannen HESY:lle päätyneen eläimen omistaja on joko kykenemätön huolehtimaan lemmikistään tai menehtynyt. Kykenemättömyyden taustalla on usein esimerkiksi päihderippuvuutta.

Yhdistys hoitaa eläimet kuntoon ja etsii niille uudet kodit.

Eläinsuojeluyhdistyksen pitkän tähtäimen haaveena on ollut rakentaa uusi, entistä ehempi eläinsuojelukeskus.

– Eksoottisille eläimille

Laventeli odotti uutta kotia Eläinsuojelukeskuksesta kahden vuoden ajan. Keskimäärin kissat viipyvät yhdistyksen hoivissa muutaman kuukauden.

meillä ei ole ollut tarpeeksi tilaa, vaikka niiden kasvaneet suosio lemmikkeinä tulee luultavasti näkymään myös meillä, Blomster toteaa.

Esimerkiksi joulukuussa yhdistyksen hoiviin päätyi kolhuinen kilpikonna. Franciscoksi nimetty konna on ilmeisesti tuotu matkattuliaisena Suomeen ja jätetty sitten oman onnensa nojaan.

Talohanke tullaan luultavasti jäädyttämään toistaiseksi, sillä HESY:lle päätyvien eläimien määrän uskotaan vähenevän kuntien yhteisen löytöeläintalon avatessa ovensa.

Yhdistys saattaa kuitenkin harkita laajentumista mieluisaksi koetun Itä-Pa-

kilan alueella.

Tilat täyttyvät kesän myötä

– Varsinainen rumba alkaa kesä-heinäkuussa, Blomster toteaa.

Silloin saapuvat kesästä hullaantuneet, karanneet ja tiineet kissat, emot ja pennut. Loppukesää kohden löytyy yhä enemmän oman onnensa nojaan jätettyjä, nuoria kesäkuksia.

Yhdistys tasapainoilee taloudellisen tilanteensa kanssa kuukauden kerrallaan. Se saa vain murto-osan rahoituksestaan yhteiskunnalta ja toimii siten pääosin yksityisten lahjoittajien anteliaisuuden turvin.

Meri Liukkonen

Kevätsäveliä

JOS LÄHTEE kuuntelemaan nuoria muusikonalkuja, voi vaikka sattua seuraavan Kuusiston tai Mustosen ensiesiintymiseen. Käpylän musiikkiopiston kevät on jälleen täynnä tapahtumia ja erilaisia konsertteja.

Konsertteja on arki-iltojen iloksi vähintään kerran viikossa huhti- ja toukuussa. Tarjolla on piano-, huilu-, laulu-, ja yhteiskonsertteja.

Myös Mozartin juhla-vuosi näkyy opiston keväässä. Tekeillä on projekti, jossa Mozartin musiikkia työstetään käyttämällä apuna satuja ja piirtämistä soittamisen ohella. Projektin tuotoksia on tarkoitus esitellä ensimmäisen kerran toukokuussa äitienpäivän tienoilla.

Käpylän musiikkiopiston oppilaskonsertit pidetään useimmiten Koskelan kirkossa, mutta osa konserteista on haluttu lähemmäksi keskustaa ja soitetaan Tempeliahokion kirkossa.

Pianisteilla on lisäksi joi-takin hieman pienempiä ja siten myös tunnelmaltaan intiimimpiä matineoita ja konsertteja Ranskalaisessa salissa, joka sijaitsee mu-

siikkiopiston omissa tiloissa Käpylässä.

Seuraava pianokonsertti järjestetään Koskelan kirkossa 12.4. kello 19.

Hieman kevyempää ohjelmistoa on tarjolla 2.5., jolloin on sellistien elokuvamusiiikin konsertti Koskelan kirkossa kello 19.

Kevään päättää Kevät-konsertti Tempeliahokion kirkossa 23.5. kello 18, jossa esiintyjä on kaikkien opettettävien instrumenttien parista. Kevät-konsertissa myös jaetaan opinnoissaan menestyneille oppilaille stipendejä tunnustuksena.

Konsertit kestävät noin tunnin ja tilaisuudet ovat maksuttomia.

– Mitä enemmän yleisöä saapuu, sitä mukavampi konsertti saadaan, toteaa pianonsoitonopettaja **Pirjo Pesonen**. Myös esiintymiskokemus on oppilaille parempi jos väkeä on paikalla paljon. – Tervetuloa kaikki kuuntelemaan!, toivottaa Pesonen.

Tarkemmat tiedot kevään konserteista löytyvät musiikkiopiston nettisivuilta www.kapylan-musiikkiopisto.fi.

Laura Jaakola

HESY:n tapahtumia:

Arvotavaroiden myyntitapahtuma: Antikkia ja aarteita su 9.4. klo 12-16 Oulunkylän vanhalla seurahuoneella, Larin Kyöstintie 7. Arpajaiset, kahvio

Jättiarpajaiset

su 23.4. klo 14-17 Eläinsuojelukeskuksen piha-alueella, Yhdyskunnantie 11 (Kansantien kulma)

Kulkukollin kirpputorin kevätmuutinäytös

su 21.5. klo 14-15 Eläinsuojelukeskuksen piha-alueella.

Katupöly on kevään ongelma

KAUNIS ja aurinkoinen kevätilma tuo mukanaan ikävän katupölyn. Tämän jokavuotisen riesan taltuttamiseksi Helsingin kaupungilla on 35 toimenpiteen ohjelma, jonka tarkoituksena on vähentää pölyongelmaa. Ilmansuojelun ja jätehuollon ympäristötarkastajan **Jari Viinase**n mukaan kaupunki käyttää muun muassa seuloitua ja pestyä sepeliä sekä vähentää hiekoituskohteita.

– Ongelmana on hiekoitushiekkan kulkeutuminen kaikkialle autojen mukana sekä ihmisten jaloissa jalkakäytäviltä. Parhaiten pöly saadaan pois puhdistamalla ja pesemällä kadut. Häätätoimenpiteenä kadut kastellaan. Näin toimitaan

kun pölypitoisuudet nousevat, eikä sateita ole luvassa, Viinane sanoo.

Pölyntorjuntatyötä on tänäkin hiekoituskautena tehty jo syksystä alkaen. Silloin ostettiin hiekoituksessa käytettävä sepeli. Talvella oli vuorossa suunnitelmallinen katujen kunnossapito ja nyt keväällä perusteellinen katujen puhdistus.

– Lumi on tärkeää saada pois kaduilta. Se sisältää pölyä ja hiukkasia, jotka nousevat keväällä ilmaan, Viinane kertoo.

– Kaupungin keinona on kunnollinen puhdistustyö. Sitä päästään tekemään yleensä maaliskuun loppuun tai huhtikuun alkuun. Rankkasateet viimeistelevät puhdistustyön ja kuljet-

tavat pölyn lopullisesti pois kaduilta.

Kaupunki tekee yhteistyötä pölyntorjunnassa kiinteistöyhtiöiden kanssa, jotka ovat osaltaan vastuussa kunnossapidosta.

Ilmanlaatu heikointa katukuiluissa

Tällä hetkellä Helsingin ilmanlaatu heikentää eniten liikenne.

– Asuntoja siirrettiin 1960- ja 70-luvuilla kaukolämmityksen piiriin ja hiukkaspäästöt putosivat. Liikenteen jatkuva lisääntyminen on kuitenkin kasvattanut ilmansaasteiden määrää, toteaa Viinane.

Varsinkin ruuhka-aikoina Helsingin ilmanlaatu on usein heikko.

– Ongelma-alueita ovat vilkasliikenteiset katukuilut, joissa ilman epäpuhtaudet sekoittuvat hitaasti. Kantakaupungissa esimerkiksi Kaisaniemenkatu sekä Runeberginkatu, Viinane luettelee.

Myös suurilla pääväylillä ilmanlaatu on huonoa.

– Kehä I on Suomen vilkkaaimmin liikennöity tie, 10 000 ajoneuvoa vuorokautta kohti. Ilmansaasteet laimenevat siellä tosin eritavalla verrattuna kaupungin katukuiluun. Esimerkiksi Käskynhaltijantiellä autoja kulkee vastaavasti 14 000 vuorokautta kohti, kertoo Viinane.

Tuija Hyyrynen

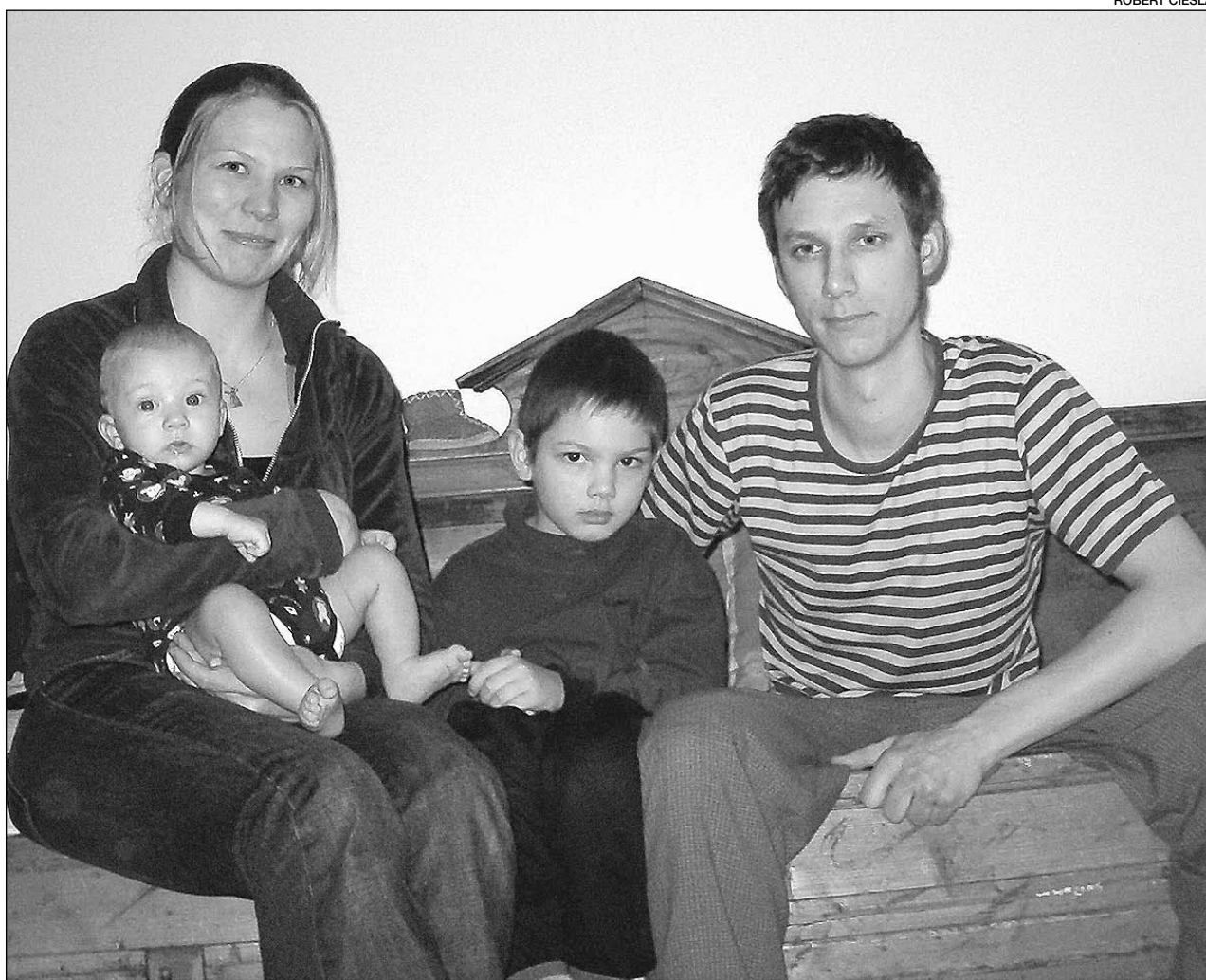

Äiti on siellä missä sinua rakastetaan

IHMISEN elämäkultussa ei ole muuta varmaa kuin kuolema ja äiti. Äidin ja kuoleman välissä, voimissa ja vastavoimissa elämä käy olemassaolon kamppailua. Vain äiti voi varmasti tietää synnyttäneensä jonkun. Jokainen on jonkun lapsi. Lapsella ei välttämättä ole täyttä varmuutta vanhemmistaan. Nämä faktat eivät kuitenkaan ole merkittäviä tai ratkaisevia elämälle. Ihminen voi vaeltaa koko ikänsä kuolema sisällään, ellei häntä ole rakkaus koskettanut eläväksi. Ehdoton rakkaus ja hyväksyntä synnyttävät ihmisen. On todettu, että epätoivoisista lähtökohdista tasapainoiseen elämään selvinneillä lapsilla on ollut ratkaisevassa vaiheessa joku aikuinen tukihenkilö. On elintärkeää, että joku viestittää lapselle ehdotonta rakkautta. Äiti on siellä, missä ihminen nähdään hyvänä ja arvokkaana. On turha kiistellä siitä, kenellä on oikeus lapseen. Olennaista on lapsen ehdoton oikeus rakkauteen.

Eeva Jyrinki

Kirjoittaja on kahden aikuisen lapsen äiti, joka on saattohoitanut oman äitinsä v. 1993.

Topias, Riina ja Tuisku Uvanto. Vieressä isä Johnny Laakso.

Perhe-elämä kukoistaa Veräjälaksossa

Riina Uvanto ja Johnny Laakso muuttivat tenaviensa kanssa Veräjälakssoon syksyllä 2005. Alue on osoittautunut nuorelle perheelle oivalliseksi asuinpaikaksi, vaikka oma kauppa puuttuu.

JOHNNY Laakso, 27, valmistuu toukokuussa kokiksi ravintolakoulu Perhosta. Keittiössä porisee isännän herkkupata, joka vaatii ajoittaista hämmäntämistä. Perheen äiti **Riina Uvanto**, 24, opiskelee yliopistolla. Jälkikasvua edustavat **Tuisku**, 4, ja **Topias**, 5 kk.

Perhe päätyi Veräjälakssoon, koska alue oli sekä entuudestaan tuttu että ilmapiiiriltään rauhallinen. Tarhoja ja kaikenlaista kerhotoimintaa tuntuu olevan paljon.

– Perheemme on asunut aiemmin tässä lähialueella, joten Veräjälakssoon oli kivutonta muuttaa, Riina kertoo.

– Täällä on ehkä rauhallisempaa kuin odotin, läpikulkevaa liikennettä ei oikeastaan ole, Johnny lisää.

Lapsiperheet otetaan huomioon. Ulkoilumahdollisuudet ovat hyvät ja Pikukoski ihan vieressä.

– Kyllä täällä näyttää olevan paljon lapsiperheitä. Alueella on runsaasti koh-

tuuhintaisia vuokra-asuntoja ja tarhoja, kertoo Riina.

Veräjälaksossa ei ole nuorten tupakkarinkejä

Veräjälaksossa asuminen on vastannut pariskunnan odotuksia. On miellyttävää, kun pihoilla on usein lapsia leikkimässä, eikä esimerkiksi nuorten tupakkarinkejä.

– Asumisympäristö on minulle vähintäänkin yhtä tärkeää kuin itse asunto, Riina sanoo. Keskuspuisto on aiemmin ollut henkireikäni, mutta

kyllä tämä Vantaanjoen ympäristökin on upea.

– Ja naapurit ovat tervehtineet muuttopäivästä lähtien, kertoo Johnny. – Tänne on etsiytynyt aika rauhaa rakastavaa kansaa, Riina täsmentää.

Kehitettävää Veräjälaksossa löytyy lähinnä palveluissa.

– Kauppahan meiltä puuttuu, toteaa Riina. K-Vankkuri kiittää paikalle toisinaan, mutta sitä en ole viitsinyt käydä edes katsomassa. Ogeeliin olisi tosin vain vajaan vartin marssi. Silti, jos tänne pystytettäisiin oma ruokakauppa sen menestys olisi taattu.

Isäntä Johnnyn herkkupata on viimein valmis ja tuoksu herkulliselta.

Robert Ciesla

Kärpäsistä pääsee eroon imuroimalla

OULUNKYLÄSSÄ asuva opiskelija **Maija Huotari** on nautunut kierrättäjä. Huotari kerää biojätteiden lisäksi myös kotona kerätyt ongelmajätteet sekä kartonkipakkaukset. Keräyspisteet Oulunkylän alueella ovat tiedossa, mutta niiden sijainti ei ole Huotarin mielestä paras mahdollinen.

– Esimerkiksi metallinkeräystä ei ole Oulunkylän liikekeskuksessa, vaan metalliroju pitää viedä Nesteen huoltoasemalle, joka on hieman syrjässä, Huotari pohtii.

Huotarin mielestä olisi asukkaiden kannalta parempi, jos kaikki keräyspisteet olisi sijoitettu Oulunkylän liikekeskuksen tuntumaan. Kaupoissa, terveyskeskuksessa tai kirjastossa asioidessa voisi samalla kiikuttaa jätteet niiden keräyspisteisiin.

– Tällä hetkellä esimerkiksi lasinkeräys on Oulunkylän Nesteellä ja Käpylän asemalla ruokakauppa Mustanpekan luona. Lasi kuitenkin painaa aika paljon ja Käpylän suunnalle tulee harvemmin liikuttaa muissa asioissa joten useimmiten purkit päätyvät muun sekajätteen joukkoon, Huotari kertoo.

Biojätteenkeräys sujuu Huotarilta vaivattomasti. Oman taloyhtiön pihalta

löytyy biojätteelle roskalaitikko.

– Lapsuudenkodissani-kin kompostoitin, joten biojätteiden kerääminen on ihan itsestään selvää. Ei siitä koidu suurtakaan vai-va. Tosin joskus biojätteen-teen tulee pieniä kärpäsiä, mutta kärpäsistä pääsee helposti ja myrkyttömästi imuroimalla ne, Huotari opastaa.

Huotarin mielestä olisi hienoa jos jokaiseen pihaan saataisiin sekajätteen ja paperinkeräyksen lisäksi lasin- ja kartonginkeräysastiat.

– Toki sen ymmärtää, ettei ole resursseja laittaa keräyspisteitä joka paikkaan. Kuitenkin luulen, että useimmat veisivät lasipurkinsa keräykseen jos omalta pihalta löytyisi niille roskis. Samalla tavallahan paperinkeräys on jo melkein jokaiselle itsestään selvää, Huotari sanoo.

Ongelmajätteiden kierrättäminen helpottuu kevään aikana kun pääkaupunkiseudulla kiertää YTV:n keräysauto, joka ottaa vastaan asukkaiden ongelmajätteitä sekä metalli-, sähkö- ja elektroniikkaromua. Keräysauton kierros alkaa 3.4. Tarkemmat aikataulut ja pysähtymispaikat löytyvät YTV:n internetsivuilta www.ytv.fi.

Hanna Karttunen

Markus Center maksaa arvioitua enemmän

OULUNKYLÄN vanhan kirkon viereen suunnitellun toimintakeskus Markus Centerin rakentaminen tulee oletettua kalliimmaksi. Kustannusten kohoneminen estää rakennustöitä alkamasta suunnitelmien mukaan huhtikuussa.

– Olemme kilpailuttaneet urakkatarjoukset, joita saimme varsin huonosti. Kustannusten takia aikataulut menee uusiksi, kertoo Helsingin seurakuntayhtymän kiinteistöjohtaja **Markku Koskinen**.

Markus Centerin oletettiin maksavan noin 3,4 miljoonaa euroa. Rakentamisessa vallitsevan korkeasuhdanteen takia kustannukset kuitenkin nousivat.

Hallinto-oikeudessa yhä yksi valitus

Markus Centerin rakentamista on vastustettu Oulunkylässä pitkään ja kiivaasti. Hallinto-oikeudessa on yhä käsiteltävänä valitus, jossa toimintakeskuksen rakentamisesta pyydetään lupamaan. Koskinen ei näe Markus Centerin rakentamisesta estettä vastustuksesta huolimatta.

– Siitä on lainvoimainen

Uuden Markus Centerin seurakuntasali sijoitetaan tilankäytön takia maan alle.

rakennuslupa ja investointipäätös. Helsingin hallinto-oikeus totesi viimeksi, että mitään syytä rakennuskieltoon ei ole.

Hankkeen vastustajat ovat huolissaan muun muassa tontin ahtaudesta ja vanhan kirkkomiljöön hyvinvoinnista.

Oulunkylän vanha kirkko on ainoa Helsingissä Venäjän vallan ajalta säilynyt puukirkko. Koskisen mukaan toimintakeskuksen rakentamisen lähtökohta on nimikkotilan tarjoaminen ruotsinkieliselle Markuksen seurakunnalle. Oulunkylän vanha kirkko toimii

jo ruotsinkielisen seurakunnan jumalanpalveluskirkkona.

Museoviraston mukaan nykyinen suunnitelma toimii

Markus Centerin arkkitehtuurikilpailuun osallistui neljä arkkitehtitoimistoa. Ehdotuksista yksi täytti Koskisen mukaan vaatimukset niin, että Markus Center voidaan sen mukaan vanhan kirkon tontille toteuttaa.

– Seurakuntakeskuksen toimisto-osasta tulee puikkomainen. Seurakuntasali sijoitetaan tilankäytön ta-

kia maan alle, Koskinen kuvailee.

Myös Museovirasto pitää arkkitehtuurikilpailun voittanutta suunnitelmaa toimivana Oulunkylän vanhan kirkon kannalta.

– Ymmärrämme asukkaiden huolen lähiympäristön tilasta, mutta kyseessä ei ole enää rakennussuojelullinen asia, yli-intendentti **Sakari Mentu** korostaa.

Museovirasto on aiemmin antanut seurakuntakeskuksen rakentamisesta lausunnon. Museoviraston mukaan hanke on toteutuskelpoinen. Rakentamisesta tulee kuitenkin kiinnittää erityistä huomiota vanhan kirkon kuntoon ja asuun.

Jaana Vaahtio

>> Mistä tunnet sä Koskelan

KOSKELAN kylässä oli 1500-luvun puolivälin tiedämillä vaivaiset neljä savua eli talonpoikaistaloa. Koskelan sijainti oli ja on kenties vieläkin kerrassaan mainio: pääkaupunkimme syntymäpaikalla Vantaanjoen suistossa.

Kun tuosta ajankohdasta kuluu 447 vuotta, samalla paikalla asuu Helsingin tietokeskuksen mukaan 3238 kaupunkilaissielua. Siihen kun ynnätään nykyisen kotikaupunkini koko väestö, saadaan tulokseksi reilut puoli miljoonaa.

Nuo sadattuhannet ovat Koskelan perintöä, otaksun.

No kuinkas ollakaan, minä(kään) en ole paljasvarpainen stadilainen. Henkilötietoni muuttuivat kotipaikan kohdalta parisen vuotta sitten. Siksi en tiedä Koskelasta mitään, vaikka näinä päivinä kuulunkin tuohon puolen miljoonan pääkaupunkilaiskatraaseen.

Jutustelin jokin aika sitten **Pertti Mattilan** kanssa sähköpostitse. Hän on Koskela-seuran puheenjohtaja. Sain Mattilan sähköisestä viestistä sellaisen käsityksen, että Koskela on rauhan tyssijä betoniröykkiöiden keskellä.

Vehreä ja paratiisimainen

puisto. Yksi Helsingin pikkuruisimmista alakouluista. Päähteettömät teini-illat. Siinä syytä rauhallisuuteen. Nyt on minullakin edes mielikuva tuosta kylästä. Voisin kernaasti käydä tutustumassa tämän yhteisön infrastruktuuriin.

Minun piti vahvistaa näkemystäni kysymällä eräältä kaupunkilaiskaukokaiselta, mistä tunnet sä Koskelan. Hän virkkoi, ettei liikkuisi yksin hämärän aikaan kyseisen kaupunginosan kaduilla. Peijakas vieköön, siinäkö kaikki!

En anna kuitenkaan tämän kommentin vaikuttaa mielikuviini ennen ekskursiota. Ikinä en ole vielä Forsbyssä käynyt, mutta teen visiitin noille tienoille retkeilypyörälläni todennäköisesti suven koittaessa.

Kuka ties olen itsekin jonakin ruusuisena päivänä viemässä tila-autolla jälkipolveani pikkuisen koulun penkille –tuonnempana myös päähteetömiin nuorisoihioihin. Visiosta puuttuu enää asumus Koskelan rajojen sisäpuolelta, moottori-ajoneuvo sekä ne jälkeläiset.

Markus Haapamäki

Liikennevalvonnassa riittää töitä Käpylässä

Poliisille tulee Käpylästä eniten hälytyksiä häiriköinnistä ja muusta asukkaiden häirinnästä. Etenkin paloaseman läheisistä puistoista viranomaiset joutuvat toistuvasti korjaamaan laitapuolenkulkijoita pois.

– **VIIME SYKSYN** ilmiö oli, että jopa 12–14-vuotiaat nuoret kokoontuivat suurin joukoin Taivaskallion puistoihin juopottelemaan. Tilanne saatiin kuitenkin rauhoitettua asukkaiden sekä Käpylän Yhdyskuntaklubin avulla, kertoo ylikonstaapeli **Kari Sinivuori** Pasilan poliisista.

Sinivuori itse on toiminut Käpylän ja sen naapurialueiden lähipoliisina jo yli 15 vuotta ja kehuu kaupunginosaa rauhalliseksi.

Työläintä poliisille on liikenteen valvonta, sillä Käpylässä on paljon suurten katujen risteys. Esimerkiksi Mäkelänkadun ja Koskelantien risteys on vilkasliikenteinen.

Väkivaltarikoksia tehtiin Käpylässä viime vuonna vain vähän, ja vakavia pahoinpitelyjä Sinivuori ei muista kohdanneensa pitkään aikaan.

Syksyllä tapahtui jonkin verran asunomurtoja, ja pimeällä varastettiin autoja ja moottoripyöriä. Sinivuori kehottaakin asukkaita jättämään ajoneuvonsa valaistulle paikalle. Autoon ei myöskään pitäisi jättää näkyville mitään mielenkiintoista. Jokaisen kannattaa itse tyhjentää autonsa, en-

Tyhjennä autosi, ennen kuin varas tekee sen, neuvoo ylikonstaapeli Sinivuori.

nen kuin varas tekee sen. Sinivuoren mielestä poliisi näkyy Käpylän kaupunginosassa hyvin, ja alueella partioikin jatkuvasti vähintään yksi tai kaksi poliisiautoa.

Rikosten ehkäisyssä poliisi tekee tiivistä yhteistyötä Käpylän Yhdyskuntaklubin, koulujen, nuorisotalo-

jen, seurakunnan ja muiden asukkaiden kanssa.

– Kokonaisuutena Käpylä on viihtyisää ja miellyttävää aluetta. On mukavaa tehdä siellä poliisiyötä ja kuulla siihen yhteisöön, Sinivuori kiittelee.

Kirsti Turtiainen
Aatu Koms

Pakilantielle ruokakauppoja vieri viereen

LÄNSI-PAKILASSA ruokakauppojen kilpailu kiristyy. Pakilantie 48:ssä sijainnut liiketalo on jo purettu, ja paikalle nousee loppuvuodesta viereisen tyhjän tontinkin nielevä Lidl. Myymälästä tulee ensimmäinen Lidl Oulunkyläisen ilmeystymisalueella.

Vanhassa liiketalossa oli Alepa, mutta ketjun omistava HOK-Elanto rakennuttaa Lidlin kilpailijaksi uuden S-marketin vain parinsadan metrin päähän. Sen lisäksientisen Alepan asiakkaita himoitsee kahden tulokkaan välissä jo entuudestaan sijaitseva Spar.

Lidlin Suomen-toimitusjohtaja **Antti Tiitola** uskoo, että nopeasti levinnyt saksalaisketju saa itselleen jalansijaa myös Pakilasta.

– Uskomme pärjäävämmä. Hinnoittelun lisäksi kiinnitämme huomiota tuotteiden korkeaan laatuun, pääasiassa edullisuudellaan itseään markkinoivan ketjun toimitusjohtaja sanoo.

– Lisäksi viikottain vaihtuvatkäyttötavaratarjoukset tuovat lisämausteen palvelutarjontamme, Tiitola huomauttaa.

Vanhassa liiketalossa majailivat Alepan lisäksi pizzeria, urheiluliike ja

kiinteistönvälitystoimisto. Niiden yhteinen pysäköintialue oli melko pieni. Uuden Lidlin yhteyteen rakennetaan kellaripaikoitus, josta Tiitola vakuuttaa löytyvän runsaasti parkkitalaa.

Lidl jakaa mielipiteet

Lähistöllä asuva **Kimmo Tapanila** suhtautuu epäilevästi uuteen Lidliin.

– Saa nähdä, tuleeko käytyä. Ennen asioin yleensä Alepassa, mutta nyt olen siirtynyt tekemään ruokaostokseni Spariin, joka on vähän pidemmän kävelymatkan päässä.

Paloheinäläinen **Margit Lindström** sen sijaan toivottaa saksalaisketjun tervetulleeksi Pakilaan.

– Hyvä vain, että saadaan

kilpailua ja vähän vaihtelua. Ainakin asiakkaan valinnanvara kasvaa. Käyn muutenkin välillä täällä asti ostoksilla, vaikka Paloheinän S-market onkin kotiani lähempänä, Lindström sanoo. Lähistölle, vanhan Valtameritalon paikalle koHoava uusi S-market on Pakilantiella jo toinen. Kilometrin päässä, Paloheinäntien risteyksessä, on toiminut ketjun kauppa jo yli kaksitoista vuotta.

Myös Pakilantien eteläpäähän, Suursuon ostoskeskusta vastapäätä, suunnitellaan suurta päivittäistavarakauppaa. Hankkeen lopullinen kohtalo on tosin vielä epäselvä, sillä vanhan ostoskeskuksen purkamisesta ei ole päästy yksimielisyyteen.

Tommi Hannula

Pakilantien ilme on muuttunut roimasti vanhan liiketalon purkamisen myötä.